

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.189/2009/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Boós Tibor ügyvéd (3534 Miskolc, Sinyei Merse Pál u. 13. szám) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Nagy Nóra ügyvéd (3525 Miskolc, Kazinczy u. 28. I/1. szám) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. január 21. napján kelt, 13. G. 40.087/2008/18. számú ítélete ellen a felperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy felhívásra, az abban foglaltak szerint fizessen meg az Államnak 900 000 (Kilencszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, valamint 15 napon belül az alperesnek 600 000 (Hatszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

...-en a ... - ... kerületekben, valamint ...-on a felperes látta el a kábeltelevíziós szolgáltatást 2003. évig. A felperes 2003. évet megelőzően különböző megállapodásokat kötött az ... Rt-vel a kábeltelevíziós hálózat üzemeltetésével kapcsolatosan, és közös cég alapításában is megállapodtak. Az ... Rt. ezen szerződések alapján birtokba vette a felperes által üzemeltett kábeltelevíziós hálózatokat, amelyek üzemeltetésével kapcsolatosan az alperessel kötött megállapodást. Az alperes megkérte a Hírközlési Felügyelet engedélyét a kábeltelevíziós szolgáltatásra, és a hálózatok egy részére

vonatkozóan ezt meg is kapta. Ennek ellenére az alperes a későbbiekben a hálózatok részbeni üzemeltetésével is felhagyott, a továbbiakban hálózatokon az ... Rt. végezte a szolgáltatást.

A felperes a keresetében 90 500 000 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest arra hivatkozva, hogy a kábeltelevíziós hálózatok jogtalan elfoglalásával és a rendszereken történő üzemeltetéssel kapcsolatosan ilyen összegű kára keletkezett, amely részben az elmaradt előfizetői díjakból, részben a felperes üzleti kapcsolatainak megnehezüléséből, az ... oszlopok bérleti díjából, illetve az alépítményi bérleti díjakból áll. A kár bekövetkezése az alperes jogellenes magatartásával függ össze, ezért az alperes köteles azt a felperesnek megtéríteni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, állítva, hogy nem tanúsított jogellenes magatartást, mivel a kábeltelevíziós szolgáltatást az ... Rt.-vel kötött megállapodás és a Hírközlési Felügyelet által adott üzemeltetési engedély alapján végezte.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak találta, és ítéletével azt elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1 200 000 Ft perköltséget, valamint az Államnak felhívásra 900 000 Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kimondta, hogy a perben a Pp. 164. § (1) bekezdése, illetve a Ptk. 339. § (1) bekezdése szerint a perben a felperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy az alperes jogellenes magatartásával összefüggésben őt kár érte.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként azonban sem az alperes jogellenes károkozó magatartása nem volt megállapítható, sem az, hogy a felperest a keresetében meghatározott mértékű kár érte.

A perben X.Y., a felperes volt ügyvezetőjének tanúvallomása alapján bizonyítást nyert, hogy a hálózatok elfoglalását nem az alperes, hanem az ... Rt. hajtotta végre, az alperes pedig az ... Rt.-vel megállapodást kötött a szolgáltatásra, és nem is tudott arról, hogy a felperes jogellenesnek tartja a hálózatok elfoglalását. Az alperes jogellenes magatartását tehát nem találta megállapíthatónak az elsőfokú bíróság.

Ítélete indokolásában rámutatott arra is, hogy az előfizetési díjak elmaradásával kapcsolatos követelése tekintetében felperes a saját előadásán túlmenően nem szolgáltatott megfelelő bizonyítékot arra, hogy milyen nagyságú előfizetői díjbevételtől esett el, ami még bizonyítottsága esetén sem lett volna azonos a felperes emiatt elmaradt hasznának a mértékével. Ennek a tisztázásához szükséges szakértői bizonyítás költségeit azonban a felperes nem vállalta, és nem is kérte a szakértői bizonyítás elrendelését.

Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy mivel az ... oszlopok bérleti díja csupán hitelezői igénybejelentésként jelent meg, kifizetésre nem került, ez az összeg ezért a felperesnél kárként sem vehető figyelembe, az alépítmény bérleti díja, mint kártétel vonatkozásában a felperes jelenlegi és a volt törvényes képviselőjének nyilatkozata alapján tényként fogadta el, hogy ezen a jogcímen a felperessel szemben nem történt igényérvényesítés, így kár ebből sem következhetett be.

Az illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesült pervesztes felperest kötelezte az Állam javára, felhívásra a feljegyzett eljárási illeték lerovására, és az alperesnek a jogi képviselője munkadíjából álló perköltsége megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, és az alperesnek a kereseti kérelme szerinti, valamint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

Fellebbezési indokai szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a felperes kereseti előadását, aki ugyanis az alperes jogellenes magatartását abban jelölte meg, hogy az alperes közreműködő magatartása elősegítette a hálózatnak az ... Rt. által történő jogellenes elfoglalását. Közreműködése abban nyilvánult meg, hogy a felperes birtokában és tulajdonában volt hálózat műsorszolgáltatójaként lépett fel, megtévesztette a felperes ügyfeleit, elbizonytalanította az ügyfelek díjfizetési készségét, ezzel gyengítette a felperes gazdasági forrásait. Az alperes jogellenes magatartása folytán a felperest jelentős kár érte még a hálózatok jogellenes elfoglalása előtt.

Állította, hogy az alperes soha nem volt szolgáltató, sem a felperesi hálózat birtokosa, és azt követően sem vált azzá, hogy szerződött partnere, az ... Rt. jogtalanul elfoglalta a felperes hálózatát. Az alperes magatartása a felperes birtokláshoz és tulajdonhoz fűződő jogát sértette.

Előadta, hogy az alperes a hírközlési hatóságot is megtévesztette, mert nem rendelkezett a hálózati területen a műsorszolgáltatáshoz szükséges feltételekkel, így műsorszolgáltatási hálózattal sem, mivel az a felperes tulajdonát képezte, és a felperes birtokában volt.

Hangsúlyozta, hogy a felperest ért kár az is, amit vele szemben hitelezői igényként érvényesítenek, illetve, amely a felperes tartozásaként áll fenn.

Nem vitatta, hogy az ... Rt. is kárt okozott a felperesnek, de a jelen perben csupán azt a kárt érvényesítette, amelyért az alperes a felelős.

Álláspontja szerint nem volt szükség arra, hogy az alperest felhívja a jogellenes magatartás abbahagyására, mivel az alperes előtt nyilvánvaló tény volt, hogy a felperes hálózatát birtokolja.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Az volt a véleménye, hogy a felperes a fellebbezésében csupán megismétli az elsőfokú eljárás során már érdemben elbírált előadásait, az nem tartalmaz semmilyen olyan tény vagy körülményt, amely alapot adhatna az elsőfokú bíróság érdemben helyes és megalapozott ítéletének a megváltoztatására.

Az ítélet táblának a Pp. 256/A. § (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (4) bekezdése, és a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f.) pontja alapján tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

Az ítélet tábla a felperes fellebbezését nem találta megalapozottnak.

A Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. tv. (Pp.) 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A Pp. 206. § (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy a bíróság a tényállást a felek előadásának, és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A felperes a perben az 5/F/1. szám alatt becsatolt előkészítő iratában munkálta ki a kereseti követelését, majd az összecszerűség alátámasztására 2008. szeptember 5. napján 10. sorszám alatt csatolt be kimutatást.

Az elsőfokú bíróság a felek által felvázolt történeti tényállás szerinti szerteágazó alaphelyzetet helyesen redukálta le a jogvita szempontjából releváns jogi tények vizsgálatára, és jogszerűen állapította meg ítélete indokolásában, hogy a felperes által szolgáltatott bizonyítékok nem bizonyultak elegendőnek ahhoz, hogy igazolják a felperes milyen nagyságú előfizetői díj bevételről esett el, még kevésbé támasztották alá azt a felperesi állítást, hogy az általa kimunkált összegű elmaradt bevétel egyenlő lenne az ez okból elmaradt hasznával is.

A felperes az elsőfokú bíróság által javasolt szakértői bizonyítást nem vállalta, ehelyett a könyvelője tanúkénti meghallgatását indítványozta e körben, amit az elsőfokú bíróság helyesen nem tartott megfelelő bizonyítási eszköznek és ez okból jogszerűen mellőzte a felperes ezen bizonyítási indítványa teljesítését.

Az egyéb kártételek vonatkozásában szintén helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem bizonyította sem a kár bekövetkezését, sem annak összecszerűségét.

A Ptk. 339. § (1) bekezdésén alapuló kártérítési felelősség megállapításának együttes feltétele az, hogy a károsult bizonyítsa a kár bekövetkezését - annak összecszerűségét -, és a károkozó jogellenes és felróható magatartását. A peres felek által becsatolt okiratok nem igazolták az alperes magatartásának a jogellenességét és a felróhatóságát sem. A felperes csak állította, de a 2008. szeptember 5. napján 10/B/1-23. szám alatt becsatolt okiratokkal - miután a közlemények megjelenési idejét azok nem tüntették fel - igazolni nem tudta, hogy az alperes a műsorelosztási szolgáltatásra kapott engedélyét megelőzően már az előfizetőket megtévesztő felhívásokat tett közzé, és ezzel kárt okozott a felperesnek, amelynek megtérítésére a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. tv. (Tptv.) 5. §-a, és a 86. § (1) bekezdése szerint kötelezhetné az alperest a bíróság.

A felperes a keresetében és az elsőfokú eljárás során végig a vele szerződéses kapcsolatban álló ... Rt. jogellenes magatartására, illetve a vele kötött szerződések semmisségére hivatkozott, keresetét azonban az ... Rt-re nem terjesztette ki, az ... Rt. az alperes perbehívását nem fogadta el, ezért az elsőfokú bíróság a jelen perben a felperes és az ... Rt. közötti szerződéseket, illetve az ... Rt., mint perben nem álló harmadik személy magatartásának a jogszerűségét nem vizsgálhatta.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint maga viseli a másodfokú eljárással felmerült költségeit. Ennek keretében a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, és a 15. § (1) bekezdése szerint az ítéletábra a felperest kötelezte a fellebbezésen le nem rótt feljegyzett 900 000 Ft fellebbezési eljárási illeték felhívására, az Állam javára történő megfizetésére.

A Pp. 78. §-a alapján a pereszes felperes köteles megfizetni az alperesnek a másodfokú eljárással felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b.) pontja, (5)-(6) bekezdése, és a 4/A.

§ (1) bekezdése alapján bruttó 600 000 Ft-ban megállapított ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

Debrecen, 2009. május hó 22. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó